

PROJEKT EU peníze školám

Střední škola
uměleckomanažerská, s.r.o.

Číslo projektu: CZ.1.07/1.5.00/34.0320

Název projektu: Moderní škola

Název školy: Střední škola uměleckomanažerská, s.r.o., Táborská 185, Brno

- Předmět:** Písmo a typografie
- Téma:** Ald – Sazba titulku přes sloupce
- Ročník:** 2.
- Jméno autora:** Bc. Beneš Jaroslav
- Číslo šablony:** VY_32_INOVACE_BEN_PAT.2_3_5

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vytvoříme si textové pole a umístíme do něho požadovaný text i s titulkem.

Recenze českého překladu knihy Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu – Svensson a kolektiv – druhé vydání

Po osmileté je na českém trhu dostupný druhý překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všech-

ny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů, v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapa s rozšířením.

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnapadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potápčicemi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co.,

Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídal zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vložných nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlaštovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orlem nepálským (správně orl stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé uhlově černé desky

se zlatavě bílým nápisem a ilustrací letícího rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zblžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Faunistickou komisí České společnosti ornitologické a takový název od ostatních jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považují za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptačího těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou zřejmě již v originále) + dalších asi 19 překlepů (jejich seznam je k dispo-

Pages Layers Swatches Glyphs Text Wrap Stroke Gradient Story Hyperlinks Effects Paragraph Paragraph Styles Character Character Styles

Označíme si titulek

Recenze českého překladu knihy Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu – Svensson a kolektiv – druhé vydání

Poosmiletecha v českém trhu dostání druhý překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všech-

ny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů, v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapa s rozšířením.

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnápadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potápicemi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co.,

Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídalo zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vložných nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizikovější oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlaštovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tis. párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantiskou (správně žluna africká) nebo orelm nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé ulohové černé desky

se zlatavě bílým nápisem a ilustrací letícího rybáka dlouhoocasého. Co však mnohé nemile překvapí již při zblžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročítání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Faunistickou komisí České společnosti ornitologické a takový název od ostatních jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považuji za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptačího těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou zřejmě již v originále) + dalších asi 19 překlepů (jejich seznam je k dispo-

Pages Layers Swatches Glyphs Text Wrap Stroke Gradient Story Hyperlinks Effects Paragraph Paragraph Styles Character Character Styles Kronplatz

V nově otevřeném okně zvolíme z nabídky možnost Span Columns

Recenze českého překladu knihy Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu – Svensson a kolektiv – druhé vydání

Poosmítelechjenacekémtrhukdostání druhý překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihka pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů.

v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nech

Druhý trhu před nejšší české nový dvou také – pr pokr dál, jsou nejd

prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídal zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vložených nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizik

ovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlastovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů

vsak mnohé nemile překvapí již při zběžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně

opak při jejím listování potěší zachycení tisku a papíru. Když k samotnému listování přistoupíme, zjistíme, že pročitání je již od prvního vydání velmi příjemné (od RNDr. úspěšně se tak vyhnul problémům (chybné početnosti v ČR), vzniklých druhů, ustálený název v poradil s Faunisticko-spoločnosti ornitologického ústavu od ostatních

jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považují za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptáčího těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou

Span Columns

Paragraph Layout: Single Column Span Columns Split Column

Space Before Span: 0 mm

Space After Span: 0 mm

OK Cancel Preview

Pages Layers Swatches Glyphs Text Wrap Stroke Gradient Story Hyperlinks Effects Paragraph Paragraph Styles Character Character Styles

Recenze českého překladu knihy Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu – Svensson a kolektiv – druhé vydání

Po smiltech je na českém trhu dostání druhý překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků v západopalearktické oblasti. Obsahlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniklivších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů.

v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popis nech

Druhý trhu před nejsi cké nové dvou také – pr pokr dál, jsou nejdiv

prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídal zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vložených nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizik-

ovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlastovka obecná na našem území

však mnohé nemile překvapí již při zřejmém ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento terp (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému li pročítání je již od prvního vydání recenzí (od RNDr. úspěšně se tak vyh problémům (chy početnosti v ČR). vzniklých druhů, ustálený název v radil s Faunistick společnosti ornitov názve od ostatních netučeným písmem. ji za velmi vhodně.

rát v textu nechybí taktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptačího těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou zřejmě již v originále) + dalších asi 19 překlepů (jejich seznam je k dispozici zde: http://birdwatcher.cz/novy_svensson_chyby.html). Vlastník dru-

Počet sloupců
Mezera nad titulkem
Mezera pod titulkem

Span Columns

Paragraph Layout: Span Columns

Span: 3 Columns

Space Before Span: 0 mm

Space After Span: 4 mm

OK Cancel Preview

Pages
Layers
Swatches
Glyphs
Text Wrap
Stroke
Gradient
Story
Hyperlinks
Effects
Paragraph
Paragraph Styles
Character
Character Styles

Výsledná úprava:

Recenze českého překladu knihy Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu – Svensson a kolektiv – druhé vydání

Po osmileté je na českém trhu dostání druhý překlad „Svenssona“. O tom, jak dopadl, informuje následující recenze. Ihned poté, co se v roce 1999 objevilo na pultech knihkupectví první vydání knihy Collins Bird Guide, sklídilo mezi ornitologickou veřejností obrovský úspěch a krátce nato bylo označeno za nejlepší příručku pro určování ptáků západopalearktické oblasti. Obsáhlost (knihy pokrývá nejen oblast Evropy, ale také severní Afriky a Blízkého východu) v kombinaci s věrnými ilustracemi od předních evropských malířů ptáků a kvalitním doprovodným textem od experta na terénní určování ptáků dala vzniknout opravdu perfektní určovací příručce, která snadno překonala všechny své předchůdce. Popisuje nebo alespoň uvádí všechny druhy zaznamenané ve sledované oblasti, včetně vzácných zatoulanců a druhů introdukovaných a uniknuvších ze zajetí. U většiny z nich (s výjimkou posledních tří jmenovaných skupin, které jsou uvedeny na konci knihy) nechybí vyobrazení šatu jednotlivých pohlaví, mladých ptáků, popř. svatebního a prostého šatu, mnohde nechybí ani vyobrazení více poddruhů

v letu, v typickém prostředí nebo při typickém chování. Doprovodný text se pak soustřeďuje hlavně na fakta potřebná k určování v terénu, tj. typickým prostředím daného druhu, jeho popisem a popisem hlasových projevů; nechybí ani malá mapa s rozšířením.

Druhé, aktualizované vydání se na trhu objevilo v roce 2009, a od svého předchůdce se výrazně liší. Nejnapadnější změny se odehrály v taxonomické oblasti, v rámci které přibýlo 41 nových druhů a tím pádem i 24 nových dvoustran. Na první pohled je patrné také „přeházení“ jednotlivých skupin – první vydání začínalo potáplicemi a pokračovalo přes potápky a veslonohé dál, až k pěvcům, ve druhém vydání jsou na základě současných poznatků nejdříve vrubozobí a hrabaví. Oproti prvnímu vydání je příjemnou změnou také vylepšení desítek ilustrací a aktualizace map rozšíření. První české vydání vyšlo v roce 2004 (Svojtka & Co., Praha; překlad Romana Anděrová). Prvotní nadšení však krátce na to vystřídal zklamání, neboť se zjistilo, že překlad obsahuje řadu nepřesností i vložení nesmyslů, které mohou mást zvláště amatérské ornitology. Nejrizik

ovějšími oblastmi byly početnost druhů v ČR a české názvosloví, ale chyby se objevovaly i v samotném překladu. Mohli jsme se tak například dočíst, že vlaštovka obecná na našem území hnízdí v počtu menším než 100 párů (ve skutečnosti je celková početnost odhadována na 400-800 tisíc párů) nebo káně lesní v počtu větším než 100 tisíc párů (velikost skutečné populace 9500-13000 párů). Kvůli špatnému názvosloví jsme se pak mohli setkat například s neexistující žlunou levantskou (správně žluna africká) nebo orelm nepálským (správně orel stepní).

Zprávu, že se začíná pracovat na novém, přepracovaném vydání, tak většina ornitologů přijala s nadšením a velkým očekáváním, zda se překladatel (Robert Doležal) dokáže vyvarovat chyb z prvního vydání a neudělá nějaké další.

Druhé vydání (Ptáci Evropy, severní Afriky a Blízkého východu, vydalo nakladatelství Ševčík, Plzeň 2012) se stejně jako jeho předchůdce na první pohled příliš neliší od anglického originálu. Má tak celé uhlově černé desky se zlatavě bílým nápisem a ilustrací letičích rybáka dlouhoocasého. Co

však mnohé nemile překvapí již při zběžném ohledání je měkká vazba. Nevím, proč byl zvolen zrovna tento typ (nižší hmotnost?), ale do terénu, kam je příručka primárně určena, se nehodí a kniha je díky ní výrazně choulostivější. Naopak při jejím listování na první pohled potěší zachování vysoké kvality tisku a papíru. Dostáváme se tedy k samotnému překladu. Po chvíli pročitání je již patrné, že na rozdíl od prvního vydání prošla odbornou recenzí (od RNDr. Jiřího Horáčka) a úspěšně se tak vyhnula jeho největším problémům (chybám v názvosloví a početnosti v ČR). U názvů nedávno vzniklých druhů, které ještě nemají ustálený název v češtině, se autor radil s Faunistickou komisí České společnosti ornitologické a takový název od ostatních jednoduše odlišil netučným písmem. Toto řešení považují za velmi vhodné.

Bohužel, ani tentokrát v textu nechybí faktické chyby a překlepy. První nalezneme již na první straně v ilustraci topografie ptáčích těla, kde jsou ruční krovky chybně označeny za ruční letky, a do konce knihy jich můžeme napočítat celkem 10 (z toho 2 jsou zřejmě již v originále) + dalších asi 19 překlepů (jejich seznam je k dispozici zde: http://birdwatcher.cz/novy_svensson_chyby.html). Vlastník dru

Pages Layers Swatches Glyphs Text Wrap Stroke Gradient Story Hyperlinks Effects Paragraph Paragraph Styles Character Character Styles Kronplatz

ZDROJE

Literatura

- 1) DVOŘÁK, Jan. *Adobe Indesign CS4: Oficiální výukový kurz*. Brno: Computer Press a.s., 2009, ISBN 978-80-251-2338-6.

Obrazová příloha

Vlastní archiv